

[Alfred Hansen]

projekter fremfor at lave kunstige beskæftigelsesprogrammer.

Med hensyn til bilisterne er det jo også sådan, at bilisterne vil kunne færdes mere sikkert og mere risikofrit og knap så anstrengt i trafikken, hvis man ikke konstant skulle have opmærksomheden henledt på de bløde trafikanter, så både af hensyn til de bløde trafikanter og af hensyn til bilisterne ville det være en fordel.

Angående hastighedsbegrænsning i byområder synes retsforbundet, at det kunne være værdifuldt, om man havde en øvre grænse for byerne, men at man i øvrigt differentierer hastighederne, men ikke sådan, at man for hver 50 eller 100 m skal have et skilt, som regulerer hastigheden fra 30 til 40 km eller fra 50 til 40 km. Man skulle i højere grad ved fastlæggelse af hastighedsgrænser se på de aktuelle forhold i det pågældende område. Men det ville være betryggende, om man i hvert fald havde en øvre grænse.

Med hensyn til de forslag til dagsorden, der er fremsat, ville retsforbundet, hvis de kom til afstemning alle sammen, godt kunne stemme for det af fru Margrete Auken fremsatte dagsordensforslag, selv om det ikke er særlig let at definere det, som står i dagsordenen om, at cyklen skal bruges eller om at fremme brugen af cyklen mest muligt. Det vil alle vel kunne sige at man gør, alt efter hvilket ambitionsniveau man vil lægge sig på. Vi vil støtte enhver bestræbelse i retning af at give bedre muligheder for de bløde trafikanter, herunder cyklisterne. Vi vil også kunne stemme for det af hr. Jimmy Stahr fremsatte dagsordensforslag, som jeg synes er meget klart og meget kontant i sin udformning.

Jeg vil udtrykke min glæde over, at man ikke har koblet det sammen med det sædvanlige om at tage ministerens redegørelse til efterretning. Jeg mener, denne flokel ikke fremmer den saglige debat i folketinget, så jeg er meget glad for, at man fra regeringspartiet denne gang ikke har taget disse sætninger med.

Om hr. Ernst Schmidts forslag skal jeg sige, at det er da meget morsomt, og det er da muligt, at fremskridtspartiet kan få noget ud af det. Det er, synes jeg, ikke særlig konkret, hvis det vil tilsigte at være venligt over for cyklisterne, dette, at man animerer arbejderne til, at de sandelig skal have mulighed

for at købe en bil. Vi er meget enige med fremskridtspartiet i, at det er en dårlig samfundsøkonomisk politik, der har været ført. Men ligefrem at klynge det op som de muligheder, der er for at forbedre cyklisternes vilkår, synes vi nok er lidt malplaceret.

Ministeren for offentlige arbejder (Heinesen):

Jeg vil gerne takke alle ordførere. Det tror jeg jeg kan, bortset fra fremskridtspartiets ordfører, eller var det blot hr. Ernst Schmidt? – det gik ikke helt op for mig – men alle andre ordførere for den tilslutning, der er givet til hovedlinjen i mit svar på forespørgslen. Jeg tror, det vil vise sig at være nyttigt i bestræbelserne på at forbedre vilkårene for de lette trafikanter ved at fremskynde igangværende initiativer og overvejelser. På baggrund af denne betydelige enighed føler jeg heller ikke behov for at gøre mange bemærkninger, men i betragtning af det store fremmøde i salen vil jeg dog godt sige en lille smule.

Først vil jeg naturligvis takke fru Margrete Auken for anerkendende bemærkninger. Derefter sagde fru Margrete Auken dog, at det var et spørgsmål om kroner og øre, og det er jo sandt, det er det også. Det er også et spørgsmål om mange andre ting, men det er også et spørgsmål om kroner og øre. Derefter kan man jo altid sige, at det, der bliver ofret på sagen, er for lidt, og det vil også næsten altid være rigtigt, næsten ligegyldigt hvad vi diskuterer.

Jeg vil først sige, at jeg kan ikke anerkende, at 40 mill. kr. til cykelstier på hovedlandeveje og 79 mill. kr. til sikkerhedsfremmen- de foranstaltninger og det hensyn og de omkostninger, der er forbundet med at tage det ved udformningen af nye vej anlæg til de svage trafikanter, er noget ringe beløb. Hertil kommer så de betydelige beløb, der anvendes i kommuner og amtskommuner og anvendes i stigende omfang. Endelig vil jeg sige, at jeg har bestemt ikke afvist at søge yderligere bevillinger, tværtimod, nu hvor der begynder at fremkomme gennemarbejdede og overbevisende forslag. Men jeg forstod, at der ellers var mange samstemmende elementer i opfattelsen hos fru Margrete Auken og mig.

Jeg kan bekræfte over for hr. Jimmy Stahr, at jeg er enig i hovedsynspunktet om, at de lette trafikanter, især cyklisterne, må